

**Quæstionum Canoniarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus III. Denovorum Ordinum Religiosorum Institutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

ebis 3. n. 3. Fagnan. in c. Ad hac 4. h. t. idem etiam statuente jure civili in Authent. de Eccles. titul. collat. 9. §. si quis autem. dices: has exceptiones esse contra Decretum Tridentini, quod Episcopis, tanquam delegatis Papæ, tribuit jus visitandi omnia Hospitalia, & loca pia etiam exempta, licet eorum cura pertineat ad Laicos; Deinde juxta idem Concilium ead. Sess. c. 9. Episcopus, tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus, ab Administratoribus Hospitalium, & aliorum piorum locorum, esto erecta sint sine Autoritate Episcopi, potest rationes exigere; igitur eadem etiam visitare. *Id.* ad 1. textum illum habere clausulam istam: *in casibus à jure concessis, & juxta sacrorum Canonum statuta;* non igitur in casibus à jure ipso à tali subjectione exceptis, tales autem sunt casus positi in factis exceptionibus. Ad 2. *Id.* ab his, quæ ibi dicuntur c. 9. nullum fieri argumentum ad ea, quæ dicta sunt c. 8. illud enim habet aliam clausulam, quam istud; & ideo c. 9. habet locum in casibus etiam jure non permissis; secus, c. 8. Cæterum, quæ pertineant ad munus eorum, quibus officium, seu administratio Hospitalium committitur, habentur in Clement. 2. h. t.

ARTICULUS III.

De novorum Ordinum Religiosorum Institutione.

3034 **D**E hac materia jam superius pleraque diximus in præcedentibus; quibus adde 1. constitutionem contentam c. fin. h. t. ibi: ne nimia religionum diversitas, gravem in Ecclesiam DEI confusionem inducat, firmiter prohibemus, ne quis de cætero novam religionem inveniat: sed quicumque ad religionem converti voluerit, unam de approbatis assumat. Similiter, qui voluerit religiosam domum de novo fundare, regulam, & institutionem accipiat de approbatis.

3035 Alteram in c. unico, eod. in 6. ibi: Religionum diversitatem nimiam (ne confusionem induceret) generale Concilium consulta prohibitionem vetavit. Sed quia non solum importuna petentium inhiatio illarum postmodum multiplicatio.

Tom. III.

nem exorsit, verum etiam aliquorum præsumptuosa temeritas diversorum Ordinum, præcipue mendicantium, (quorum nondum approbationis meruere principium) effrenatam quasi multitudinem adinvenit: *reperit à constitutione districtius inhibentes, ne aliquis de cætero novum ordinem, aut religionem adinveniat, vel habitum novæ religionis assumat.* Cunctas affatim religiones & Ordines mendicantes post dictum Concilium adinventas, qui nullam confirmationem Sedis Apostolicæ meruerunt, perpetuæ prohibitioni subjicimus, & quatenus processerant, revocamus.

Deinde Clement. 1. eod. habetur, 3036 Mulieres statum Beguinarum sectantes, & de novo assumentes; ac Religiosos in hoc dantes consilium vel favorem, ipso facto esse excommunicatos: statum tamen pœnitentialis per hoc non interdicti, secundum Paulum.

Tertio Joannis XXII. Extravag. Sancta Romana, eod. habetur, sectam, seu Religionem Fratricellorum sine Beguinarum, qui se dicebant de tertio Ordine beati Francisci, cassari: quoniam inter cæteros errores Ecclesiastica Sacramenta despiciabant. Et sub poena excommunicationis omnibus injungitur, ut nulli de cætero talem ritum assumant: & ne Episcopi ipsam concedere præsumant.

Demum in Extravag. Ratio recta, eodem, inter omnes mitius aliquid disponitur, nimirum, licet Beguinarum status sit propter multas rationes per Clementem V. reprobatus; permitti tamen mulieribus fide dignis, quæ nec sunt culpabiles, nec suspectæ, sub habitu Beguinarum vivere, nec esse tales per Ordinarios molestandas.

Circa istas constitutiones not. 1. in 3037 stitutionem novæ Religionis, sine Autoritate Sedis Apostolicæ, non modò esse illicitam, sed etiam invalidam, ejusque sectatores nullatenus esse veros Religiosos; sic Gloss. in cit. c. Unicum V. professionem, & tradit Suarez cit. l. 2. c. 16. à n. 2. id, quod etiam colligitur ex Clement. unica, de voto, in 6. ubi, cum quæreretur, quodnam votum castitatis Religiosum vim habeat titulo solennitatis dirimendi matrimonium? respondetur, illud, quod emissum est in Religione per Se-

Trrr

dem

dem Apostolicam approbata, igitur qui tale votum non habet, non est Religiosus, ejus Religionis, ubi professio fit per *vota solennia*; Sed nec est Religiosus ejus Religionis, ubi quis fit verè Religiosus per sola vota simplicia, cum id jure Ecclesiastico habeat sola JESU Societas; ergo.

Not. 2. non solum institutionem novæ Religionis, sed etiam Ordinis, sine Autoritate Sedis Apostolicæ irritam esse; nam c. *unicum* h. t. in 6. (de quo supra) expressè loquitur de utroque ibi: *ne aliquis de cætero novum Ordinem, aut religionem adinveniat, vel habitum novæ religionis assumat*, per Ordinem autem hic intelliguntur omnes Congregationes virorum, ac mulierum, quæ in communi sub certa regula, ritu, aut habitu, sine Sedis Apostolicæ licentia, seu approbatione, devotionis, seu pietatis causâ vivunt: licet tria vota substantialia Reli-

gionis non ediderint, adeoque propriè Religiosi non sint; sic Abbas in c. 2. *foro* competent. n. 11. Felinus c. *Ecclesia*. 10. de *Constit. n. 1.* & Suarez. *cit. c. 16. n. 22.* de quo etiam videri potest Constitutio Urbani VIII. editâ Anno 1630. ubi reprobatur Congregationem quarundam mulierum in communi viventium, ac institutum Societatis JESU, amularivolentium, ac Jesuitas se compellantium.

Cæterum, ut retulimus n. 3036. à 3038 Joanne XXII. permittitur, ut mulieres honestæ, quæ non sunt culpabiles, nec suspectæ, in suis, vel parentum, vel conductitiis domibus, simul habitent sub habitu Beguinarum, obediens Ordinariis locorum, & Parochis, ac viventes sine scandalo, & errore, nec debeant tales ab Ordinariis molestari, ideo hujusmodi scemina sub prohibitione in Clem. 1. h. t. non sunt comprehensæ: cit. Extravag. *Ratio*, §. *Verum quia*.

QUÆSTIO XXXVII

IN TITULUM XXXVII.

DE CAPELLIS MONACHORUM, ET ALIORUM RELIGIOSORUM.

3039 **N**omine *Capella* Jure Canonico interdum significatur Altare, aliquando autem Oratorium, sive sacra ædícula à templo adjuncta, vel ipsi templo annexa, ligneis cancellis clausa, unum vel plura Altaria continens, ut notat Azor p. 2. l. 3. c. 8. g. 2. quandoque autem qualibet Ecclesia plebanalis, seu Parochialis, per se & seorsim existens, modò non sit Collegiata: & hoc postremo modo præfenti titulo sumitur *Capella*, à qua nomen habet *Capellania*, ut autem intelligatur, an *Capellania* sit beneficium Ecclesiasticum? notat Suarez de horis Canonicis c. 4. duplicem esse *Capellania*; alteram *col-*

lativam, quæ Autoritate Episcopi erigitur, etiam si ex bonis Laicis dotetur, & penes Laicum Patronum jus præsentandi maneat: alteram *non collativam*, quæ à Patrono Laico conceditur, sine collatione Prælati: v. g. quando Laicus relinquit sua bona cum hoc onere, ut certa quædam pensio quotannis alicui Clerico detur ad tot Missas celebrandas. Hæc posterior, neque beneficium est, neque inducit obligationem recitandi officium Canonicum. Prior (inquit Sebast. Casar in Hierar. Eccles. Diss. 14. §. 3. n. 1.) verè beneficium erit, si Autoritate Prælati ita fuerit instituta, ut eam obtinens in perpetuum intinletur: *le-*
cus,